

ΑΡΙΘΜΟΣ 3578/2010

ΤΟ

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

18^ο Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Νικόλαο Καλογήρου, Πρόεδρο Εφετών, Παρασκευή Μεντζελοπούλου, Εισηγήτρια, Ουρανία Παπαδάκη, Εφέτες και από τη Γραμματέα Στυλιανή Τζανιδάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Φεβρουαρίου 2010 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ – ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ:

Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «

», που εδρεύει στο , και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Πάνος Αλεξανδρής.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ: μη κερδοσκοπικού αστικού Συνεταιρισμού Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ», που εδρεύει στην Αθήνα, και εκπροσωπείται νόμιμα τον οποίο εκπροσώπησε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Γεώργιος Καραζάνος.

Ο αιτών και ήδη εκκαλών - εφεσίβλητος, «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ», με την από 25-1-2008 αίτησή του, προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που έχει κατατεθεί με αριθμό 91871/6938/2008, ζήτησε να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε την υπ' αριθμ. 6929/2008 οριστική του απόφαση (που διορθώθηκε με την υπ' αριθμ. 4279/2009 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών) με την οποία δέχθηκε όσα έταξε σ' αυτή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλαν οι διάδικοι με τις από 26 Αυγούστου 2009, και 14 Σεπτεμβρίου 2009, εφέσεις τους αντίστοιχα, προς το Δικαστήριο τούτο, που έχουν κατατεθεί με αριθμούς 8066/2009 και 8824/2009 αντίστοιχα, δικάσιμος των οποίων ορίστηκε η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε.

εωρήθηκε
Εισηγήτρια

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ 3578/2010 απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων,
κατέθεσαν εμπρόθεσμα τις προτάσεις τους και
παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου
με δηλώσεις τους κατά το άρθρο 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Οι από 26-8-2009 (αρ. καταθ. 8066/2009) και από
14-9-2009 (αρ. καταθ. 8824/2009) αντίθετες εφέσεις
κατά της με αριθμό 6929/2008 οριστικής απόφασης του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, εκδοθείσας κατά τη
διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να
συνεκδικαστούν κατ' άρθρο 246 Κ.Πολ.Δ, λόγω της
πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας, κατά την ίδια ως άνω
διαδικασία

Οι εφέσεις έχουν ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες
διατυπώσεις και εμπροθέσμως, πρέπει επομένως να
γίνουν τυπικά δεκτές και να ερευνηθούν περαιτέρω,
προς το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων τους.
Πρέπει να σημειωθεί ότι στην κρινόμενη υπόθεση δεν
ισχύει η απαγόρευση ασκήσεως ενδίκων μέσων (των

1
2 Διαφορές

άρθρων 699 Κ.Πολ.Δ), καθ' όσον με την επικαλουμένη απόφαση τέμνεται οριστικά και απλώς η εκδίκασή της (άρθρο 18 παρ. 6 Ν. 2121/1993) παραπέμπεται στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων Ολ.ΑΠ 21/2002 Ελ.Δ/νη 47,1016, Ολ.ΑΠ 754/1986 Ελ.Δνη 23, 1124, ΑΠ 1382/1995, Ελλ.Δνη 39, 540).

Με την από 25-1-2008 (αρ. καταθ. 6938/2008 αίτηση, ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, ο αιτών εξέθετε ότι είναι αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, που έχει συσταθεί και λειτουργεί στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 18, 54 και 55 του Ν2121/1993, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των αναφερόμενων σ' αυτήν μελών του, που του έχουν μεταβιβάσει τις εξουσίες των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων επί των έργων τους και το δικαίωμα είσπραξης της εύλογης αμοιβής τους, σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 3 του ως άνω νόμου, υπολογιζόμενης επί της αξίας των φωτοτυπικών συσκευών του κατάλληλου/για φωτοτυπία χαρτιού, των σαρωτών και των αποθηκευτικών μέσων με χωρητικότητα μικρότερη των 100 Mbytes. Ότι στις 13-11-2007 επέδωσε στην καθής η αίτηση εξώδικη πρόσκληση, με την οποία την καλούσε να καταβάλει την προβλεπόμενη από το άρθρο 18 παρ. 3 αμοιβή, για τα πωληθέντα από αυτή χονδρικώς τεχνικά μέσα του διαστήματος από 4-3-1993, μέχρι την 9-9-2002 και να

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

δηλώσει εγγράφως, σύμφωνα με το Ν. 1599/1986, προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, το αργότερο σε ένα μήνα από τη λήψη της ως άνω εξώδικης πρόσκλησης, τη συνολική αξία χονδρικής πώλησης των ηλεκτρονικών υπολογιστών, στους οποίους περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων οι κεντρικές μονάδες επεξεργασίας, οι οθόνες, οι δισκέτες, πάσης φύσεως εκτυπωτές, σαρρωτές, του χαρτιού φωτοτυπίας κλπ. που πώλησε χονδρικά κατά το διάστημα από 24-11-1998 έως 23-1-1999 κατά τα εκτιθέμενα ειδικότερα στην αίτηση, χωρίς η καθής η αίτηση να προβεί στην ως άνω δήλωση. Ζητούσε δε, να υποχρεωθεί η τελευταία να υποβάλει στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την υπεύθυνη ως άνω δήλωση, υπογραφόμενη από τον, κατά το καταστατικό, νόμιμο εκπρόσωπό της, αναφέροντας τη συνολική αξία χονδρικής πώλησης των ως άνω ειδών, καθώς και ότι η δηλωθείσα αξία όλων των ανωτέρω είναι πράγματι η συνολική αξία αυτών, χωρίς καμία απόκρυψη και σε περίπτωση μη συμμόρφωσής της στην εκδοθησόμενη απόφαση, να καταδικασθεί η καθής στην καταβολή χρηματικής ποινής 29.347 €, κατά τα εκτιθέμενα ειδικότερα στην αίτηση.

Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση έκρινε ορισμένη και νόμιμη την αγωγή και δέχθηκε αυτήν εν μέρει ως βάσιμη κατ' ουσίαν, υποχρεώνοντας την καθής να υποβάλει άμεσα στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την αιτούμενη ως άνω δήλωση για τη συνολική αξία των πωληθέντων ως άνω ειδών του χρονικού διαστήματος από 24-11-1998 (όπως η ημερομηνία αυτή διορθώθηκε με την με αριθμό 4272/2009 απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου) μέχρι 23-11-1999, με απειλή χρηματικής ποινής σε βάρος της καθής, 20.000€, για την περίπτωση μη συμμόρφωσης της στο διατακτικό της αποφάσεως αυτής .

Κατά της εκκαλουμένης αποφάσεως προβάλλουν παράπονα και οι δύο διάδικοι με τους αναφερόμενους στις εφέσεις τους λόγους, οι οποίοι ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητούν, η μεν καθής η αίτηση να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση, προκειμένου ν' απορριφθεί η αίτηση, η δε αιτούσα να μεταρρυθμιστεί η εκκαλουμένη απόφαση, προκειμένου να γίνει καθ' ολοκληρίαν δεκτό το αίτημά της περί καταδίκης της καθής σε χρηματική ποινή.

Όπως προκύπτει από τις παραγράφους 4 και 6 του άρθρου 18 του Ν.2121/1993 για να είναι ορισμένη η αίτηση του Οργανισμού συλλογικής διαχείρισης με την οποία ζητείται να υποχρεωθούν οι οφειλέτες της εύλογης αμοιβής του άρθρου 18 παρ. 3 του ίδιου νόμου,

θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

να υποβάλουν στον Οργανισμό Πνευματικής ιδιοκτησίας την προβλεπόμενη από το παραπάνω άρθρο υπεύθυνη δήλωση, πρέπει να περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία : α) Ότι ο αιτών οργανισμός έχει συσταθεί νόμιμα και έχει εγκριθεί η λειτουργία του με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, β) ότι έχει ένα ελάχιστο όριο αντιπροσωπευτικότητας και εξουσία διαχείρισης του περιουσιακού δικαιώματος μιας συγκεκριμένης κατηγορίας δημιουργών, για την οποία ενεργεί, είτε με μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος αυτών, είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, γ) ότι κοινοποίησε στον οφειλέτη παραγωγό εισαγωγέα ή έμπορο γραπτή πρόσκληση για να προβεί στην υποβολή της προαναφερόμενης υπεύθυνης δήλωσης προς τον Ο.Π.Ι., δ) ότι ο πιο πάνω οφειλέτης, αν και είχε υποχρέωση, δεν υπέβαλε την σχετική υπεύθυνη δήλωση μέσα σε διάστημα ενός μηνός από της κοινοποίησής σ' αυτόν της σχετικής πρόσκλησης για την υποβολή της, υπογεγραμμένη από τον ίδιο όταν πρόκειται για ατομική επιχείρηση ή από τον εκπρόσωπο του σύμφωνα με το καταστατικό, όταν πρόκειται για εταιρία.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα η κρινόμενη αίτηση και τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο

δικόγραφό της ήταν επαρκώς ορισμένη, εφόσον διαλαμβάνονταν σ' αυτήν, όλα τα απαιτούμενα ως άνω στοιχεία, ενώ δεν απαιτείτο για το ορισμένο αυτής να αναφέρονται περισσότερα στοιχεία, όπως η διεύθυνση κατοικίας, ο αριθμός ταυτότητας των δημιουργών, οι αριθμοί των μεταξύ τους συμβάσεως ή το περιεχόμενο των συμφωνηθέντων, ούτε ο χρόνος ισχύος της κάθε σύμβασης του δημιουργού με τον αιτούντα οργανισμό, αλλά ούτε τα έργα αυτών, όπως αβάσιμα η καθής υποστηρίζει με τον τρίτο λόγο στη εφέσεως. Ορθά επομένως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εφάρμοσε το νόμο, κρίνοντας ορισμένη την αίτηση και πρέπει να απορριφθεί ο λόγος αυτός της εφέσεως ως αβάσιμος κατ' ουσίαν.

Από την εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων αποδείξεως και ανταποδείξεως στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά συνεδριάσεως αυτού, της με αριθμό 773/26-6-2008 ένορκης βεβαίωσης, ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών Ζωής Κουρούμαλη, την οποία η αιτούσα επικαλείται και προσκομίζει και έχει ληφθεί νόμιμα μετά από εμπρόθεσμη κλήτευση της αντιδίκου της (όπως βεβαιώνεται στην εν λόγω συμβολαιογραφική πράξη) καθώς και από όλα τα έγγραφα, τα οποία οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα : Ο αιτών

εωροήθηκε
Εισηγητρια

αστικός, μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός, είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 54 του Ν. 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών του, δημιουργών έργων και λόγου και των εκδοτών τους στην Ελλάδα . Έχει συσταθεί με την υπ' αρ. 8/1996 του Ειρηνοδίκη Αθηνών, καταχωρηθείσα στο σχετικό μητρώο Συνεταιρισμών, η δε λειτουργία του εγκρίθηκε σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 54 του Ν. 2121/1993 με την υπ' αριθ. ΥΠΠΟ/ΓΡΑΜΜΑΤ/Α/4043/24-4-1997 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, την οποία αντικατέστησε η υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡΑΜΜΑΤ/Α/5-12-1997 απόφαση του ίδιου Υπουργού, που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ 1164/Β/30-12-1997). Τα αναφερόμενα ονομαστικά στην αίτηση μέλη του, πεντακόσια τέσσερα (504) στον αριθμό έχουν αναθέσει, με καταπιστευτική μεταβίβαση, εγγράφως, τις αρμοδιότητες του άρθρου 55 του ως άνω νόμου και ειδικότερα τη διαχείριση και προστασία του περιουσιακού του δικαιώματος της πνευματικής

ιδιοκτησίας επί των έργων τους και του συγγενικού τους δικαιώματος, μεταξύ των οποίων και του δικαιώματος της, εύλογης αμοιβής επί της αξίας των τεχνικών μέσων αναπαραγωγής, ήτοι της προβλεπόμενης από το άρθρο 18 παρ. 3 του Ν. 2121/1993 αμοιβής, η οποία μέχρι την 10-9-2002 υπολογιζόταν στο ποσοστό 4% επί της αξίας της χονδρικής πώλησης των φωτοτυπικών συσκευών και του χαρτιού κατάλληλου για φωτοτυπία και σε 2% επί της αντίστοιχης αξίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών και από 10-9-2002, που η παραπάνω διάταξη τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 του Ν. 2049/2002, ισχύει η εύλογη αμοιβή, υπολογιζόμενη στο 4% επί της αξίας της εισαγωγής ή ενδοκοινοτικής απόκτησης φωτοτυπικών συσκευών χαρτιού, κατάλληλου για φωτοτυπία, σαρρωτών και αποθηκευτικών μέσων με χωρητικότητα μικρότερη των 100 εκατομ.- ψηφίων (100 Mbytes) .Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 55 παρ. 1 Ν.2121/1993, ο αιτών, ως δικαιούχος (κατόπιν μεταβιβάσεως) των παραπάνω δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, έχει το δικαίωμα, να υποβάλλει, πλην άλλων, αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, για την προστασία των δικαιωμάτων των δημιουργών και εκδοτών μελών του ή των νομίμων διαδόχων τους και να ενεργεί, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 εδ. Β' του ίδιου άρθρου, δικαστικών ή εξωδίκως στο δικό του όνομα είτε η αρμοδιότητα του στηρίζεται στη μεταβίβαση της επίδικης εξουσίας, είτε σε

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

πληρεξουσιότητα νομιμοποιούμενος επομένως για την άσκηση της παρούσας αίτησης. Περαιτέρω αποδείχθηκε, ότι μεταξύ των υποχρέων για καταβολή της εύλογης κατά την προαναφερθείσα διάταξη αμοιβής στα μέλη του αιτούντος οργανισμού είναι και η καθής η οποία πωλεί χονδρικώς μηχανήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, φωτοτυπικά μηχανήματα και πολυμηχανήματα, που έχουν τη δυνατότητα φωτοαντιγραφικής αναπαραγωγής, ενώ δεν πιθανολογήθηκε ότι εμπορεύεται και χαρτί κατάλληλο για φωτοτυπία. Στις 13-11-2007 ο αιτών επέδωσε στην καθής την από 8-11-2007 εξώδικη πρόσκληση με την οποία την καλούσε, μεταξύ άλλων, να δηλώσει το αργότερο μέσα σε ένα μήνα από την παραλαβή της εξώδικης αυτής πρόσκλησης, εγγράφως με υπεύθυνη δήλωση του Ν. 1599/1986 προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι) τη συνολική αξία της χονδρικής πώλησης των ηλεκτρονικών υπολογιστών, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (CPU), οι οθόνες, τα πληκτρολόγια, τα ποντίκια, τα πάσης φύσεως αποθηκευτικά και λοιπά τεχνικά μέσα, όπως οι δισκέτες, οι πάσης φύσεως εκτυπωτές και οι σαρρωτές, των

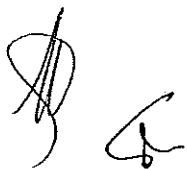
φωτοτυπικών συσκευών (συμπεριλαμβανομένων των τηλεομοιοτυπικών μηχανημάτων-φαξ) και των πολυμηχανημάτων που πώλησε χονδρικώς κατά το χρονικό διάστημα από 24-11-1998 έως 23-1-1999, καθώς και ότι η δηλούμενη αξία των παραπάνω είναι πράγματι η συνολική αξία, χωρίς καμία απόκρυψη. Η καθής δεν υπέβαλε προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας την υπεύθυνη δήλωση, όπως όφειλε, ενώ με την με αρ. 6 /2007 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π έχει κριθεί ως ανίσχυρη και αντισυνταγματική η διάταξη του άρθρου 14 του Ν. 3049/2007, σύμφωνα με την οποία καταργήθηκαν με αναδρομική ισχύ οι αξιώσεις για την καταβολή εύλογης αμοιβής υπολογιζόμενης επί της αξίας των ηλεκτρονικών υπολογιστών, που προβλέπονταν στο άρθρο 18 παρ. 3 του Ν. 2121/1993. Η καθής η αίτηση πρόβαλε πρωτοδίκως και επαναλαμβάνει με την έφεση τον ισχυρισμό ότι η επίδικη αξίωση έχει παραγραφεί κατ' άρθρο 250 περ. 17 ΑΚ, λόγω παρόδου πένταετίας από τη γέννησή της, συμπληρωθείσης της πένταετίας την 31-12-2004, επικαλούμενη προς θεμελίωση του ισχυρισμού αυτού ότι το χρηματικό ποσό της εύλογης αμοιβής συνιστά πρόσοδο με την έννοια του άρθρου 961 παρ. 3 ΑΚ (έμμεσοι πολιτικοί καρποί). Ο εν λόγω ισχυρισμός δεν ήταν νόμιμος, καθόσον το δικαίωμα που ασκείται με την κρινόμενη αίτηση είναι δικαίωμα πληροφόρησης, το οποίο, κατά τη διάταξη του άρθρου 18 παρ. 4 Ν. 2121/1993 ασκείται οποτεδήποτε

εωρήθηκε
βιοσηγήτρια

από κάθε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης (βλ.Εφ.Αθ. 4792/2009 προσκομιζόμενη) όπως ορθά κρίθηκε με την εκκαλουμένη απόφαση, πρέπει επομένως ο πρώτος λόγος της εφέσεως ν' απορριφθεί ως αβάσιμος. Ο έτερος ισχυρισμός που η καθής πρόβαλε πρωτοδίκως και επαναλαμβάνει με τον δεύτερο λόγο της εφέσεως, περί καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματος του αιτούντος με την κρινόμενη έφεση, ήταν επίσης απορριπτέος ως μη νόμιμος, καθόσον τα επικαλούμενα προς θεμελίωση του πραγματικά περιστατικά – ότι μετά την πάροδο δεκαετίας που ασκείται το δικαίωμα αυτό της έχει δημιουργηθεί η εύλογη πεποίθηση ότι η αιτούσα δεν θα είχε πρόθεση να το ασκήσει, η δε άσκησή του δικαιώματος αυτού που έχει πλήρως αποδυναμωθεί, επιφέρει δυσβάστακτες και απολύτως επαχθείς συνέπειες σε βάρος της, λόγω της αντικειμενικής αδυναμίας αναδρομικής είσπραξης του τέλους με το σύστημα της μεταπώλησής του από τους οικιακούς χρήστες στους οποίους, ούτως ή άλλως δεν πωλείται και αληθή υποτιθέμενα δεν συνιστούν την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος, καθόσον, η μακροχρόνια αδράνεια του δικαιούχου να ασκήσει το δικαίωμα αυτό δεν καθιστά

καταχρηστική την άσκηση του δικαιώματος (Ολ.ΑΠ 7/2002, ΕΕΝ 2003, 168 Ολ.ΑΠ 8/2001 ΝΟΒ 49,1814). Ο ισχυρισμός εξάλλου, περί καταχρηστικής ασκήσεως του δικονομικού δικαιώματος της αιτούσας, που πρόβαλε πρωτοδίκως η καθής και επαναλαμβάνει με τον ίδιο λόγο της εφέσεως – ότι η αιτούσα με την άσκηση της κρινόμενης αίτησης επιχειρεί να ⁴διπλοεισπράξει⁴ το ποσό της εύλογης ως άνω αμοιβής τόσον από την ίδια ως εισαγωγέα, όσο και με άλλη αίτηση από τους εμπόρους (εταιρία)-πέραν του ότι προβλήθηκε αλυσιτελώς, καθόσον με την κρινόμενη αίτηση ζητείται να υποχρεωθεί η καθής να υποβάλλει την ως άνω υπεύθυνη δήλωση και όχι η καταβολή της εύλογης αμοιβής, ήταν απορριπτέος ως αβάσιμος καθόσον η αιτούμενη με την κρινόμενη αίτηση υποβολή της δηλώσεως του άρθρου 18 Ν. 2121/93 – την οποία η αιτούσα έχει ζητήσει και από άλλες εταιρίες για να επιλέξει διαζευκτικά τον οφειλέτη της εύλογης αμοιβής, είτε από τον εισαγωγέα είτε από τον έμπορο χονδρικής πώλησης, είτε από τον έμπορο λιανικής πώλησης, όπως αυτή συνομολογεί- δεν οδηγεί και σε πολλαπλή καταβολή της εύλογης αμοιβής, η οποία αποτρέπεται με την καταχώρησή της στο τιμολόγιο του παραγωγού του-εισαγωγέα ή του εμπορίου των ειδών επί των οποίων οφείλεται η αμοιβή αυτή. Δεν έσφαλε επομένως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως μη νόμιμο (κατ' άρθρο 281 ΑΚ) τον ισχυρισμό της καθής περί

εωρήθηκε
Εισηγήτρια

καταχρηστικής ασκήσεως του ουσιαστικού δικαιώματος της αιτούσας και ως αβάσιμο τον έτερο ισχυρισμό αυτής περί καταχρηστικής ασκήσεως του δικονομικού δικαιώματος της αιτούσας (του άρθρου 116 Κ.Πολ.Δ), όσα δε αντίθετα υποστηρίζει η εκκαλούσα - καθής η αίτηση- με τον δεύτερο λόγο της εφέσεως είναι αβάσιμα, απορριπτομένου ως αβασίμου και του λόγου αυτού. Περαιτέρω, ο ισχυρισμός που πρόβαλε η καθής πρωτοδίκως και επαναλαμβάνει με την έφεση - ότι η ίδια δεν υποχρεούται στην υποβολή της δηλώσεως του άρθρου 18 παρ. 6 του Ν. 2121/93, διότι αυτή δεν πωλεί σε οικιακούς χρήστες (καταναλωτές), αλλά σε μεγάλες εταιρίες και οργανισμούς που προμηθεύονται από αυτήν και εμπίπτουν στους λεγόμενους "μεγάλους χρήστες", οι οποίοι δεν προβαίνουν σε ιδιωτική αλλά σε επαγγελματική χρήση των εξαρτημάτων και συστημάτων που χρησιμοποιούν στα πλαίσια των επαγγελματικών δραστηριοτήτων τους - ήταν απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος όπως ορθά κρίθηκε με την εκκαλουμένη απόφαση, διότι από τις διατάξεις των άρθρων 3 παρ. 1, 18 παρ. 1 και 3, 54 παρ. 1 και 55 παρ. 1 και 3 του Ν. 2121/1993, προκύπτει, ότι η υποχρέωση υποβολής της ως άνω υπεύθυνης δηλώσεως, όπως και η υποχρέωση της

καταβολής της αμοιβής δεν συνδέεται με την συντελεσμένη αναπαραγωγή των έργων, αλλά αρκεί το πρόσφορο των αντικειμένων για αναπαραγωγή (βλ. Εφ. Αθ. 4065/2007 αδημοσ. στο νομικό τύπο, Κουμάντο, Πνευματική Ιδιοκτησία, 8η εκδ. σελ. 242), ενώ δεν ασκεί καμιά επιρροή στην επίδικη υποχρέωση η ιδιότητα των αγοραστών των τεχνικών μέσων. Πρέπει επομένως ν' απορριφθεί και ο τέταρτος λόγος της εφέσεως ως αβάσιμος κατ' ουσίαν, ενώ απορριπτέος ως αβάσιμος κατ' ουσίαν ήταν και ο συναπτόμενος με τον παραπάνω ισχυρισμό, έτερος ισχυρισμός της καθής ότι δεν υποχρεούται στην υποβολή της ως άνω υπεύθυνης δηλώσεως, διότι δεν είναι χονδρέμπορος, αλλά μόνον εισαγωγές και ότι δεν πωλεί σε οικιακούς χρήστες, ούτε πωλεί εκτυπωτές κατάλληλους για οικιακή χρήση, ούτε σαρώτές δισκέτες ή φωτοτυπικά μηχανήματα, καθόσον αποδείχθηκε όπως προαναφέρθηκε, ότι αυτή πωλούσε χονδρικώς μηχανήματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, φωτοτυπικά μηχανήματα και πολυμηχανήματα που έχουν τη δυνατότητα φωτοαντιγραφικής αναπαραγωγής. Δεν έσφαλε επομένως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων, τα αντίθετα δε υποστηριζόμενα από την εκκαλούσα με τους σχετικούς (πέμπτο και έκτο) λόγους της εφέσεως είναι αβάσιμα, απορριπτομένων ως αβάσιμων κατ' ουσίαν και των λόγων αυτών. Τέλος με την παρ. 6 του άρθρου 18 του Ν. 2121/1993 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 παρ.

θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

33α του Ν. 3207/2003 (ΦΕΚ Α 302/24-12-2003) ορίζεται ότι ^{1/}Αν ο οφειλέτης δεν συμμορφωθεί με την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης το Μονομελές Πρωτοδικείο διατάσσει την άμεση εκ μέρους του κληθέντος υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης, με την καταδίκη, σε κάθε περίπτωση μη συμμόρφωσής του χρηματικής ποινής υπέρ του αιτούντος οργανισμού 1.000.000 δρχ. μέχρι 10.000.000 δρχ. ^{2/}Συγκεκριμένα με την.....παραπάνω.....διάταξη του Ν. 3207/2003 αντικαταστάθηκε η λέξη ^{3/}“απειλή” με τη λέξη ^{4/}“καταδίκη”. Στην προκειμένη δε, περίπτωση εφόσον η κρινόμενη αίτηση υποβλήθηκε μετά την 24-12-2003, εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο στο διατακτικό της εκκαλουμένης αποφάσεως.....εφάρμοσε την προισχύσασα διάταξη και ^{5/}“απειλήσε” σε βάρος της καθής η αίτηση χρηματική ποινή, αντί να ^{6/}“καταδικάσει” αυτήν σε χρηματική ποινή, όπως βάσιμα ο εκκαλών-αιτών υποστηρίζει με τον πρώτο λόγο της εφέσεως της ο οποίος πρέπει να γίνει δεκτός. Αντίθετα, ορίζοντας το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο την χρηματική αυτή ποινή στο ποσό των 20.000 Ευρώ, (6.815.000 δρχ) για την περίπτωση της μη συμμορφώσεως της καθής η αίτηση, ποσό που είναι ανάλογο προς το όφελος της από αυτή

(τη μη συμμόρφωση) σωστά κατ' αποτέλεσμα έκρινε, έστω και χωρίς αιτιολογία, απορριπτομένου ως αβασίμου του δευτέρου λόγου της εφέσεως αυτής.

Κατ' ακολουθίαν των παραπάνω πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμη κατ' ουσίαν η με αριθμό καταθ. 8066/2009 έφεση της καθής η αίτηση, ως αβάσιμη κατ' ουσίαν, να γίνει δε, δεκτή η με αριθμό καταθ. 8824/2009 έφεση του αιτούντος κατά παραδοχή του πρώτου λόγου αυτής και να μεταρρυθμιστεί η εκκαλουμένη απόφαση ως προς την δεύτερη διάταξη του διατακτικού της κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της καθής η αίτηση-εκκαλούσας τα δικαστικά έξοδα του αιτούντος- εκκαλούντος του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, (άρθρα 176 και 183 Κ.Πολ.Δ) όπως ορίζονται στα διατακτικό

Για το λόγους αυτούς

Θεωρήθηκε
Εισηγήτρια

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων

Δέχεται τυπικά και

Απορρίπτει κατ' ουσίαν την με αριθμό 8066/2008 έφεση κατά της με αριθμό 6829/2008 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών

Δέχεται τυπικά και κατ' ουσίαν την με αριθμό 8824/2009 έφεση κατά της ως άνω αποφάσεως.

10^ο φύλλο της υπ' αριθμ 3578/2010 απόφασης του Εφετείου
Αθηνών

Μεταρρυθμίζει την εκκαλουμένη απόφαση, ως
προς την δεύτερη διάταξη του διατακτικού της, ως
ακολουθώς:

Καταδικάζει την καθής σε χρηματική ποινή είκοσι
χιλιάδων (20.000) ευρώ υπέρ του αιτούντος σε
περίπτωση μη συμμορφώσεως της στην αμέσως
προηγούμενη διάταξη της εκκαλούμενης αποφάσεως
(όπως αυτή έχει διορθωθεί με την με αρ. 4272/2009
απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών

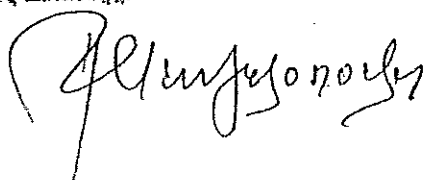
Επιβάλλει σε βάρος της καθής η αίτηση τα
δικαστικά έξοδα του αιτούντος του παρόντος βαθμού
δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε οκτακόσια (800) ευρώ

Κρίθηκε, και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 21
Μαΐου 2010 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 30 Ιουνίου 2010
χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί
τους δικηγόροι .

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και τούτου απόχωρήσαντες
της υπηρεσίας του Εφετείου
Αθηνών λόγω συντάξεως και
μετά τη δημοσίευσή και προ-
της καθαρογραφής της από-
φάσεως ο αρχαιότερος της
συνθέσεως Δικαστής.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΙ
Η Εισηγήτρια

